

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové, Ph.D. a soudců JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D. a JUDr. Ludmily Valentové v právní věci žalobce: **A. P.**, zast. JUDr. Josefem Cholastou, advokátem se sídlem Hlavní náměstí č. 14, Krnov, proti žalovanému: **Celní ředitelství Ostrava**, se sídlem nám. Sv. Čecha 8, Ostrava - Přívoz, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 2. 2008, č. j. 22 Ca 425/2006 - 31, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek spočívající v tom, že až do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem se pozastavují účinky platebního výměru Celního úřadu Krnov ze dne 7. 6. 2006, č. j. 3406-03/06-0963-021, ve spojení s rozhodnutím žalovaného ze dne 1. 9. 2006, č. j. 5136/06-1401-21, a účinky platebního výměru Celního úřadu Krnov ze dne 7. 6. 2006, č.j. 4256-03/06-0963-021, ve spojení s rozhodnutím žalovaného ze dne 1. 9. 2006, č. j. 5165/06-1401-21.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 1. 9. 2006, č. j. 5136/06-1401-21, zamítl žalovaný odvolání žalobce (dále „stěžovatele“) proti platebnímu výměru Celního úřadu Krnov ze dne 7. 6. 2006, č. j. 3406-03/06-0963-021, kterým bylo stěžovateli vyměřeno clo a daň z přidané hodnoty v celkové výši 173. 559,- Kč. Rozhodnutím ze dne 1. 9. 2006, č. j. 5165/06-1401-21, zamítl žalovaný odvolání stěžovatele proti platebnímu výměru téhož celního úřadu ze dne 7. 6. 2006, č. j. 4256-03/06-0963-021, kterým bylo stěžovateli vyměřeno clo a daň z přidané hodnoty v celkové výši 76 305 Kč.

Proti těmto rozhodnutím žalovaného podal stěžovatel žaloby, které Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 25. 2. 2008, č. j. 22 Ca 425/2006 - 31, zamítl.

Stěžovatel napadl rozsudek krajského soudu včasnou kasační stížností opírající se o důvody uvedené v § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s. Stěžovatel zároveň navrhl, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek ve smyslu § 107 s. ř. s.

Jelikož k návrhu na přiznání odkladného účinku stěžovatel nesdělil ani nedoložil důvody, proč by pro něho výkon či jiné právní následky rozhodnutí znamenaly nenahraditelnou újmu ve smyslu § 107 s. ř. s. (resp. § 73 odst. 2 s. ř. s.), byl stěžovatel Nejvyšším správním soudem vyzván, aby ve lhůtě 15 dnů tyto skutečnosti uvedl a doložil relevantními podklady týkajícími se předmětného návrhu, zejména daňovými přiznáními k dani z příjmů za roky 2006 a 2007.

Stěžovatel v příloze doplňujícího podání, které bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno dne 25. 7. 2008, zaslal kopie přiznání k dani z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2006 a 2007. V příslušném vyjádření pak uvedl, že je rozveden a jelikož je otcem dvou dětí, je povinen hradit matce výživné v celkové výši 2500 Kč měsíčně. V současnosti nemá žádný majetek a je proti němu vedena exekuce pro povinnost stanovenou jiným správním orgánem. Tato povinnost je prováděna srážkami z platu, takže za poslední dva roky, jak také vyplývá z přiložených kopií, v podstatě pobírá minimální mzdu.

Žalovaný se ve svém vyjádření ke kasační stížnosti k problematice návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud následně při posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vycházel z následujících skutečností, úvah a závěrů.

Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce (zde stěžovatele) nenahraditelnou újmu a přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Nejvyšší správní soud po zvážení argumentů stěžovatele dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti dle § 73 odst. 2 s. ř. s. jsou naplněny.

Nejvyšší správní soud se seznámil s podklady předloženými stěžovatelem. Z předložených materiálů vyplývá, že stěžovatel vykazoval v minulých letech příjmy nepřesahující 110 000 Kč ročně. Po zhodnocení všech relevantních údajů dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že vymáhání částky cca 250 000 Kč by skutečně mohlo vést k takové finanční situaci stěžovatele, která by pro něj mohla představovat nenahraditelnou újmu, neboť by nebyl schopen řádně plnit své závazky, včetně vyživovací povinnosti vůči nezletilým dětem.

V tomto ohledu lze odkázat např. na usnesení Nejvyššího správního soudu ze 29. 8. 2003, č. j. 6 A 160/2002 - 46, publikované pod č. 172/2004 Sb. NSS, dle něhož „za nenahraditelnou újmu“ ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. lze považovat hrozící výkon rozhodnutí o uložení pokuty fyzické osobě ve výši, která výrazně přesahuje prokázaný celoroční příjem její

rodiny se dvěma nezletilými dětmi.“ Právě o vymáhání částky výrazně převyšující celoroční příjem stěžovatele se jedná i v této věci.

Nejvyšší správní soud posoudil žádost o přiznání odkladného účinku i z hlediska zbývajících podmínek stanovených v § 73 odst. 2 s. ř. s. Neshledal přitom, že by se přiznání odkladného účinku v daném případě jakkoli dotklo práv třetích osob ani že by takové rozhodnutí bylo v rozporu s veřejným zájmem.

Nejvyšší správní soud rovněž uvádí, že si je vědom toho, že o odkladném účinku žalobě nebylo v průběhu řízení před krajským soudem rozhodováno, a proto nebyl ani přiznán. V souladu s usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 12. 2005, č. j. 2 Afs 77/2005 - 96, publikovaným pod č. 786/2006 Sb. NSS, pak připomíná, že *„odkladný účinek podle § 107 soudního řádu správního může být v řízení o kasační stížnosti přiznán a působit nejen ve vztahu k přezkoumávanému rozhodnutí krajského soudu (či jeho části), ale i přímo ve vztahu ke správnímu rozhodnutí (či jeho části), k jehož přezkumu se dotýčné řízení před krajským soudem vedlo“*.

V citovaném rozhodnutí je taktéž uvedeno, že *„je nutné v těchto výjimečných situacích (pozn.: když jsou naplněny podmínky dle § 73 odst. 2 s. ř. s.) po dobu trvání přezkumného soudního řízení výkon či případně jiné právní následky správního rozhodnutí pozastavit, protože v opačném případě by samotné přezkumné řízení soudní ztratilo podstatnou část svého základního smyslu, jímž je nepochybně bránit tomu, aby právní poměry osob byly upraveny či ovlivněny nezákonnými rozhodnutími veřejné správy“*.

V souladu s předmětným usnesením Nejvyšší správní soud rovněž uvádí, že přiznání odkladného účinku pouze vůči rozhodnutí krajského soudu, za situace, kdy byla žaloba zamítnuta, by nemohlo vést k odložení účinků správního rozhodnutí po dobu trvání řízení o kasační stížnosti. Proto je třeba rovněž určit, zda se odkladný účinek vztahuje 1) pouze na rozhodnutí krajského soudu nebo jeho část, nebo 2) pouze na správní rozhodnutí, k jehož přezkumu se dotýčné řízení před krajským soudem, v němž bylo kasační stížností napadené rozhodnutí vydáno, vedlo nebo vede, či na část tohoto správního rozhodnutí, anebo konečně 3) ve vztahu k soudnímu i správnímu rozhodnutí (či k jejich částem) současně.

Za dané situace Nejvyšší správní soud konstatuje, že vyloučení hrozby výkonu rozhodnutí se musí vztahovat k platebním výměrům Celního úřadu Krnov ze dne 7. 6. 2006, č. j. 3406-03/06-0963-021 a ze dne 7. 6. 2006, č. j. 4256-03/06-0963-021, neboť ty jediné představují vykonatelná rozhodnutí, jejichž výkon by mohl stěžovatele ohrozit. Je třeba vycházet z toho, že odvolání proti těmto platebním výměrům podle § 48 odst. 12 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, nemají odkladný účinek (tudíž zamítavé rozhodnutí žalovaného má vliv jen na jejich právní moc, a nikoli na jejich vykonatelnost), stejně tak jako ze zákona nemají odkladný účinek ani žaloby podané proti odvolacím rozhodnutím žalovaného (§ 73 odst. 1 s. ř. s.), navíc o nich bylo pravomocně rozhodnuto.

Proto Nejvyšší správní soud vymezil rozsah odkladného účinku tak, že jeho přiznáním se pozastavují až do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem účinky citovaných rozhodnutí Celního úřadu Krnov ze dne 7. 6. 2006 ve spojení s rozhodnutími

žalovaného ze dne 1. 9. 2006. Ve vztahu k rozhodnutí krajského soudu není v tomto případě důvodu kasační stížnosti odkladný účinek přiznávat.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. srpna 2008

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu